

Ker nisva dva izmed njih,  
 ne moreva ostati  
 v zelenih dlaneh,  
 v katerih sva vzbrstela —  
 med Jelkami, Brezami  
 in Topoli v večnem  
 prerekanju z vetrom:  
 ne viharju ne mrazu —  
 samo tem ponižnim ljudem  
 lahko še kljubujeva,  
 če nimava peroti  
 niti korenin.

Zato se vračava  
 v katero koli ulico,  
 med golobe:  
 ker nisva dva izmed njih,  
 jih samo opazujeva.

Kako počivajo na strehah  
 in ne vprašujejo  
 in nikoli ne mislijo,  
 da so kaj storili  
 drug za drugega:  
 a slutiva,  
 da storijo največ  
 (kar morejo).

Ker nisva dva izmed njih,  
 se vračava v čredo  
 malodušnih krikov,  
 v procesijo sivobradih vprašanj,  
 v prekletstvo neke leščerbe  
 ovite s pajčevino,  
 ki ji sledimo s hvaležnostjo  
 (in kako spretno hlinjeno!).  
 Ker nisva dva izmed njih,  
 se vračava v katero koli sobo,  
 v svojo tiho sobo,  
 v svojo toplo sobo,  
 kot imenujejo  
 to registrirano gnezdo  
 v enem izmed problematičnih  
 jezikov najinega plemena.

Ker nisva dva izmed njih,  
 ne moreva ostati v zelenih dlaneh . . .